

УДК 381:006.1

АНАЛІЗ ЧИННОЇ НОРМАТИВНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ

Г.І. Хімічева, д.т.н, проф.

Київський національний університет технологій та дизайну

Є.О. Семченко, магістр

Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: стандарт, швейні вироби, вимоги якості та безпеки.

При виготовленні та проведенні експертизи швейних виробів застосовують цілий ряд нормативних документів, які містять вимоги до їх якості і безпеки. Це стандарти на швейні та трикотажні вироби, стандарти загальних технічних вимог, стандарти на норми та правила, стандарти на методи контролю, стандарти на маркування, стандарти на терміни та визначення та ін. Стандарти загальних технічних вимог містять загальні положення по виготовленню швейних та трикотажних виробів дорослого та дитячого асортименту. Всі вимоги цих стандартів можна поділити на вимоги до текстильних матеріалів та швейних виробів. Вимоги до текстильних матеріалів містять показники як до волокнистого складу, так і вимоги до безпеки та санітарно-гігієнічні вимоги, а також показники, що впливають на підодяговий мікроклімат. Показники швейних виробів містять вимоги до розкрою, виготовлення, маркування, контролю якості, визначення сортності та пакування і транспортування швейних виробів [1].

До основних нормативних документів, які регламентують якість і безпеку швейних виробів відносяться нижченаведені стандарти [2].

Стандарт ДСТУ 4057-2001 «Матеріали текстильні. Методи ідентифікації волокон» поширюється на волокна, нитки, пряжу, матеріали текстильні та вироби з них і встановлює механічні та хімічні методи ідентифікації їхнього волокнистого складу, в тому числі якісний і кількісний аналіз.

Гармонізований стандарт ДСТУ ISO 139:2007 «Матеріали текстильні. Стандарти атмосферні умови для кондиціонування та випробування (ISO 139:2005, IDT)» регламентує методи контролю текстилю взагалі, а також тривкість барвників текстилю.

Стандарт ДСТУ 2027-92 «Вироби швейні та трикотажні. Терміни та визначення» встановлює основні терміни та їх визначення на готові швейні, трикотажні та деякі інші вироби побутового призначення.

ДСТУ 3047-95 «Тканини та вироби поштучні. Класифікація та номенклатура показників якості» поширюється на тканини та ткани поштучні вироби побутового призначення з натуральних, хімічних волокон, ниток, їх сумішей і встановлює номенклатуру показників якості на цю продукцію. Показники якості тканин та тканих поштучних виробів, встановлені цим стандартом, застосовують під час розробки і впровадження продукції у виробництво та для добровільної сертифікації готової продукції.

Стандарт ДСТУ ISO/TR 9240:2004 «Вироби текстильні. Проектування одягу для зменшення ризику загорання (ISO 9240:1992, IDT)» містить методи визначення займання і поведінки матеріалів та виробів під час горіння.

Гармонізований стандарт ДСТУ ISO/TR 10652:2006 «Одяг. Стандартна система визначення розмірів» встановлює системи розмірів, які використовуються для проектування стандартних розмірів одягу для немовлят, чоловіків та хлопчиків, жінок і дівчат.

ДСТУ EN 14682:2008 «Безпечність дитячого одягу. Ланцюжки та витяжні шнури на дитячому одязі. Вимоги» встановлює вимоги до ланцюжків і витяжних шнурів для дитячого одягу, зокрема маскарадних та лижних костюмів, для дітей віком до 14 років.

ДСТУ 4039-2001 «Матеріали текстильні. Метод визначення стійкості пофарбування до дії слини» поширюється на текстильні матеріали та вироби з них, аксесуари (крім металевих) для дітей і встановлює критерії та метод визначення стійкості пофарбування до дії слини.

ДСТУ 3823-98 «Полотна трикотажні. Норми та метод оцінки якості» поширюється на трикотажні полотна для одягу та підкладки для одягу і встановлює норми гігієнічних, фізико-механічних та фізико-хімічних показників. Стандарт використовується під час сертифікації та розробки продукції.

ДСТУ 2122-93 «Матеріали для одягу. Символи та вимоги для одягу» встановлює вимоги, які потрібно вказувати на етикетці (волокнистий склад тканини верху та підкладки швейного виробу, можливості прання, вибілювання, прасування).

ДСТУ ISO 3635:2004 «Позначки розмірів одягу. Визначення та знімання мірок (ISO 3635:1981, IDT)» розповсюджується на одяг і встановлює вимоги до вимірювання людського тіла при визначенні розміру одягу.

ДСТУ EN 13542:2008 «Вироби, наповнені пером і пухом. Метод визначення індексу стиснення одягу (EN 13542:2001, IDT)» встановлює характеристики для текстильних виробів (верхніх оболонок, оболонок-наповнювачів, підкладок) і наповнення одягу.

Таким чином, аналіз нормативної документації показав, що при виготовленні швейних виробів велика увага приділяється волокнистому складу, вимогам щодо безпеки, показникам, що впливають на підодяговий мікроклімат, вимогам до розкрою, виготовлення, маркування, контролю якості, визначення сортності та пакування і транспортування готових виробів.

Список використаних джерел

1. Ярощук О. В. Аналіз нормативних документів системи показників якості текстильних матеріалів та виробів з них / О. В. Ярощук, О. П. Бохонько // Вісник ХНУ Технічні науки. – 2009. – № 1. – С. 194–199.

2. Каталог нормативних документів/ДП «УкрНДНЦ» – [Електронний ресурс] – режим доступу: <http://uas.org.ua/ua/natsionalniy-fond-normativnih-dokumentiv/katalog-normativnih-dokumentiv-2>